

MARY TO MAJO NO HANA

ÍRTA: HIROTAKA

Van olyan pillanat, amikor csak úgy leül-nénk animézni, nem kellene világsorsot formáló harcok, politikai összeesküvések, vérre menő küzdelmek, csak szórakozni szeretnénk, elmerülni az anime világában és követni a történéseket. A *Mary to Majo no Hana* pontosan ezt az élményt nyújtja.

A korábbi Ghibli alkalmazottak által 2015-ben alapított Studio Ponoc berkeiben készült 2017-es anime a nagy öreg kitaposott útján indult el. Igyekeznek az ott tanult értékeket tovább vinni, valamint, ami fontosabb, a Ghibli filmek világát, hangulatát elhozni nekünk. Szükségünk is van rá, hiszen a Ghibli már négy éve nem tett le semmit az asztalra.

A *Mary to Majo no Hana* egy kedves hétvégi film, amit Mary Stewart 1971-es gyermekregényéből adaptáltak. Elvisz minket az angol vidék egy kis szejletébe, ahol egy kislány rövid időre megtapasztalhatja, milyen is boszorkánynak lenni, birto-

kolni a varázslás hatalmát, és mit eredményez, ha egoista és megszállott kezekbe kerül.

Seprűre fel

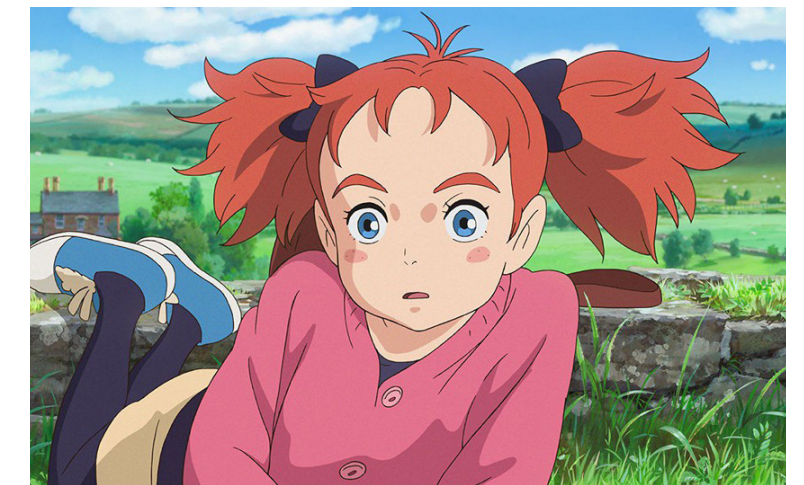
Történetünk legelején egy vörös hajú boszorkány egy varázsvirág magvait próbálja kimenteni olyanok markából, akik igencsak megkérdőjelezhető célra szeretnék felhasználni. A mentőakció sikerül, ám a felhők közül seprűn kimenekülve, üldözőkkel a sarkában nem meglepő, hogy a földet érés nem sikerül túl fényesen. A varázsvirág hatására a landolás helyszínén a környezet burjánzásnak indul és egy sűrű erdő jelenik meg, elfedve a virágot, a seprűt és mindent, ami erre az estére emlékeztetne.

A kezdeti izgalmakat enyhítő következő kép már egy vidéki kis ház környezetét mutatja be, főszereplőnk Mary Smith, a vörös hajú kislány éppen kicsomagol új szobájában. Nemrég költözött ide, nagymamájához. Vidám, aranyos, kíváncsi, energikus, segítőkész, ám eléggé ügyetlen gyerek. Azonban egy-két bosszantó, de mondjuk inkább gyermeki megnyilvánulása ellenére hamar megkedvelhető, az anime végére, pedig egy határozottabb, jellemében sokkal érettebb lány válik belőle.

Mary első napján körbejárja a környéket, ezzel nekünk is bemutatva a hely-

színt. Találkozunk a kedves nagymamával, szobalányával, a kertésszel és kötelező fiúkarakterünkkel Peterrel, aki sulis mellett újságkihordó és szereti a málnalekvárt, de igazán a film második felében lesz fontos. Mindemellett a cuki állatok sem maradhatnak ki, amiket most egy macskapár testesít meg Gib és Tib.

A két cicus igencsak befolyásolja Mary vidékfelfedező túráját, bevezetik őt a sűrű erdőbe, ahol a lány megtalálja a varázsvirágot és leszakít belőle egy darabot. Ez katalizálja a cselekményt, ugyanis aznap este Tib eltűnik, másnap pedig Mary a macsek keresése közben rátalál a seprűre, a virágnak köszönhetően pedig egy rövid időre varázsereje lesz, ezzel pedig olyan kalandokba keveri magát, amire még álmában sem gondolt. Kalandjai felveszetnek minket a felhők fölé, ahol az egész anime elkezdődött, megismerjük a varázsskolát és vezetőjét, az elsőre nyájasan ellenszenves Madam Mumblechookot és a meglehetősen örült tudóst, Doctor Dee-t.

Mary akarva akaratlanul is a történesek közép-pontjába kerül, ráhárul a felelősség, hogy pontot tegyen annak a konfliktusnak a végére, ami oly régen elkezdődött. Bátor küldetésében szerencsére nincs egyedül, Gib és Peter is a segítségére lesz.

A történet önmagában nem hordoz semmi újdonságot, de tudván, milyen régi az eredeti mű, nem is akkora tragédia ez. Hiszen nem akar több lenni egy könnyed gyermektörténetnél. Karakterek szempontjából értelemszerűen Mary karaktere a legkidolgozottabb, a többiek dolgozhattak volna még egy kicsit. Értem ezalatt Peter és a nagymama karakterét, de a Madam és a Doctor jelleméről is szívesen tudtam volna meg többet, amire elég lett volna egy-két mondat is. Ám ez a tényleg kis hiányérzet nem befolyásolja az anime élvezhetőségét, mert az egész film teljesen kerek, jól lezárt és amire kell, magyarázatot fogunk kapni.

A karakterek mélyítése mindössze néhány perccel nyújtotta volna meg a filmet, ami a 102 perces játékidő tudatában nem akkora plusz dolog. Igazából csak itt éreztem, hogy kicsit felületesek voltak a készítőik. Ettől eltekintve a maga műfajában hozza, amit kell, hiszen, ha belegondolunk a *Kiki* vagy a *Totoro* sem volt mélyebb karakterek szempontjából.

Minden más viszont teljesen rendben van. Jól használja a stílusjegyeket, mint a seprűirányítás vagy a varázslás tudománya. A grafika nagyon szép, minden képe részletes, kidolgozott, színekben gazdag, látványos. Jó néhány tájkép pedig szemet gyönyörködtet. Ezért mindenképp jár a plusz pont. Szívesen néztem volna még több helyszínt vagy a közeli városkából is mutathattak volna többet, de a varázsiskola részletes bemutatása kárpótolt. Az animációról is hasonlóan jókat lehet elmondani. Kevés olyan kép van, ahol ne mozogna valami; a ruhák, a hajak és a környezet mozgása is

kimondottan korrektre és szépre sikerült. A Studio Ponocnak semmi oka sincs panaszra, nagyon jó munkát végeztek.

A zene terén a készítőik a bevált receptet használták, orkesztrális muzsikák csendülnek fel a jelenetek alatt, kellemesen lágyat és dinamikusakat egyaránt találunk köztük.

A seiyuuk is nagyon jól hozzák a karaktereket, nem csoda, hiszen ők is sokat dolgoztak már Ghibli művekben. Mary hangja Sugisaki Hana, aki az *Omoide no Marniében* Sayakaként (a szemüveges kislány) szerepelt. Peter hangja már tapasztaltabb, Kaiki Ryunosuke, aki a *Vándorló Palotában* Markl, az *Arriettyben* pedig a főszereplő, Shou hangja volt, de dolgozott Shinkai Makotóval is a *Kimi no Na wa* című nagy sikert arató filmjében, sőt Hosoda Mamoru *Summer Wars*-ában övé volt a főszereplő, Kenji hangja. Amami Yuuki, a Madam hangja korábban a *Ponyóban* Granmammarét, Ponyo anyját szinkronizálta.

A Ghibli után szabadon

Sokat említettem már a Ghiblit, és valljuk be, nem mehetünk el amellett, hogy ne akarjunk párhuzamot vonni, összehasonlítást végezni.

Talán a legszembetűnőbb maga a grafika, és főként a karakterdizájn. Nem is meglepő, hiszen a Studio Ponoc alapítói sok évet húztak le a Ghiblinél, így nagy hatással volt rájuk a munkamorál, a munkamódszer és az a stílus, amilyen formában átadnak egy művet a nézőknek. Ezt maga a rendező, Yonebayashi Hiromasa mondta egy interjúban. Különösen Takahata Isaót (44. oldal) és Miyazaki Hayaót emelte ki, 20 évig dolgozott velük. A film nézése közben látható, hogy ugyanolyan technológiával dolgoztak, mint a Ghibli, ezzel kapcsolatban a rendező kifejtette, hogy nagyon sok tehetséges rajzolójuk van, így logikusabb a 2D animáció használata. Bár a Mary is tartalmaz CG-t, de csak kismértékben, a jobb élvezhetőség érdekében.

Yonebayashi tehát nem zárkózik el a CG használatától, de azt nyilatkozta, hogy ez témafüggő, és még a jövő zenéje, mihez használnak majd, de alapvetően a Ghibli stílusát szeretnék tovább vinni.

Szintén a Ghiblitől hozott jellemvonás, hogy ők is egy gyermekregényt adaptáltak, mivel a Ghibli is szeret ilyenekből dolgozni, nem volt kérdés, hogy a Ponoc első teljes filmje is ilyen alapokon nyugszik majd. Yonebayashi ezzel kapcsolatban elárulta, hogy a Marniével ellentétes filmet szeretett volna alkotni, ami nem egy nyugodt, lassan kibontakozó történet, hanem egy aktív leány van a középpontban.

Ez is egyértelmű Ghibli vonás, Miyazaki hősnői is mind erős női karakterek vagy olyanok, akiket a történet tesz erőssé. Mary is ilyen, akit gyermeki kíváncsisága vezet bele az eseményekbe, de barátai és persze a nagyobb jó érdekében kialakul benne az érett döntésképesség és a tettekre készség. Persze ehhez az is kellett, hogy előbb rájöjjön, hogy ő maga akar változni.

Az animét nézve több Ghibli alkotást is felfedezhetünk, legjobban talán a Kiki, a boszorkányfutár áll hozzá közel, de felfedezhetünk hasonlóságot a Vándorló Palotával, a Chihiróval - ez utóbbinál főleg a főszereplő lányok karakterét érdemes párhuzamba vonni, hisz a jellemfejlődés hasonló vonalon halad - és esetleg a Totoróval.

Mindezek fényében bátran kijelentem, hogy a Mary to Majo no Hana nem Ghibli másolat, hanem tisztelgés a nagy múltú stúdió előtt, az alkotók örömmel viszik tovább a Ghiblinél tanultakat és az általuk megteremtett stílust, hangulatot. Ezt megerősítve figyeljük meg a film elején a Ponoc logóját.

Nem mondom, hogy a Mary to Majo no Hana azonnal egyenlősíthető egy Miyazaki művel. Azt sem jelentem ki, hogy fölé kerekedne. De minden esélye megvan rá, hogy méltó utódja legyen a Ghibli fénykorának, sok remek művet kaphatunk még tőlük. Ahogy Yonebayashi elmondta,

ők 2014-ben a nulláról kezdték el a stúdió felépítését, mind emberek, mind infrastruktúra terén, ezért különösen nehéz dolguk volt. Első lépésnek ez az anime nagyon jól sikerült, egy remek családi film lett, amit Ghibli rajongóknak kötelező megnézni.

A Studio Ponoc jelenleg négy rövidfilmen dolgozik, de tervezik már a következő egész estés filmet. Érdeemes szemmel tartani a stúdió munkásságát. Talán ezt alátámasztja az is, hogy tavaly a hatodik legtöbb bevételt hozó animefilm volt Japánban, kicsivel több mint 29 millió jennel.

Studio Ponoc

A Studio Ponoc 2015 áprilisában alakult meg Nishimura Yoshiaki által, aki a Ghiblinél volt producer a Kaguya-hime no Monogatari és az Omoide no Marnie című filmeknél. Csatlakozott néhány Ghibli munkatárs, köztük Yonebayashi Hiromasa az Arrietty és a Marnie rendezője, aki többek között a Chihiróban és a Kaze Tachinuban volt kulcsanimátor. A stúdió neve a horvát ponoc szóból ered, ami horvátul éjfél, vagyis a nap kezdetét jelenti. Ez utalhat arra is, hogy a stúdió a Ghibli stílusának új kezdete. Ezt talán valamennyire Yonebayashi állításai is alátámasztják.

cím: Mary to Majo no Hana

év: 2017

hossz: 102 perc

műfaj: kaland, fantasy, mágia

stúdió: Studio Ponoc

Értéklés:

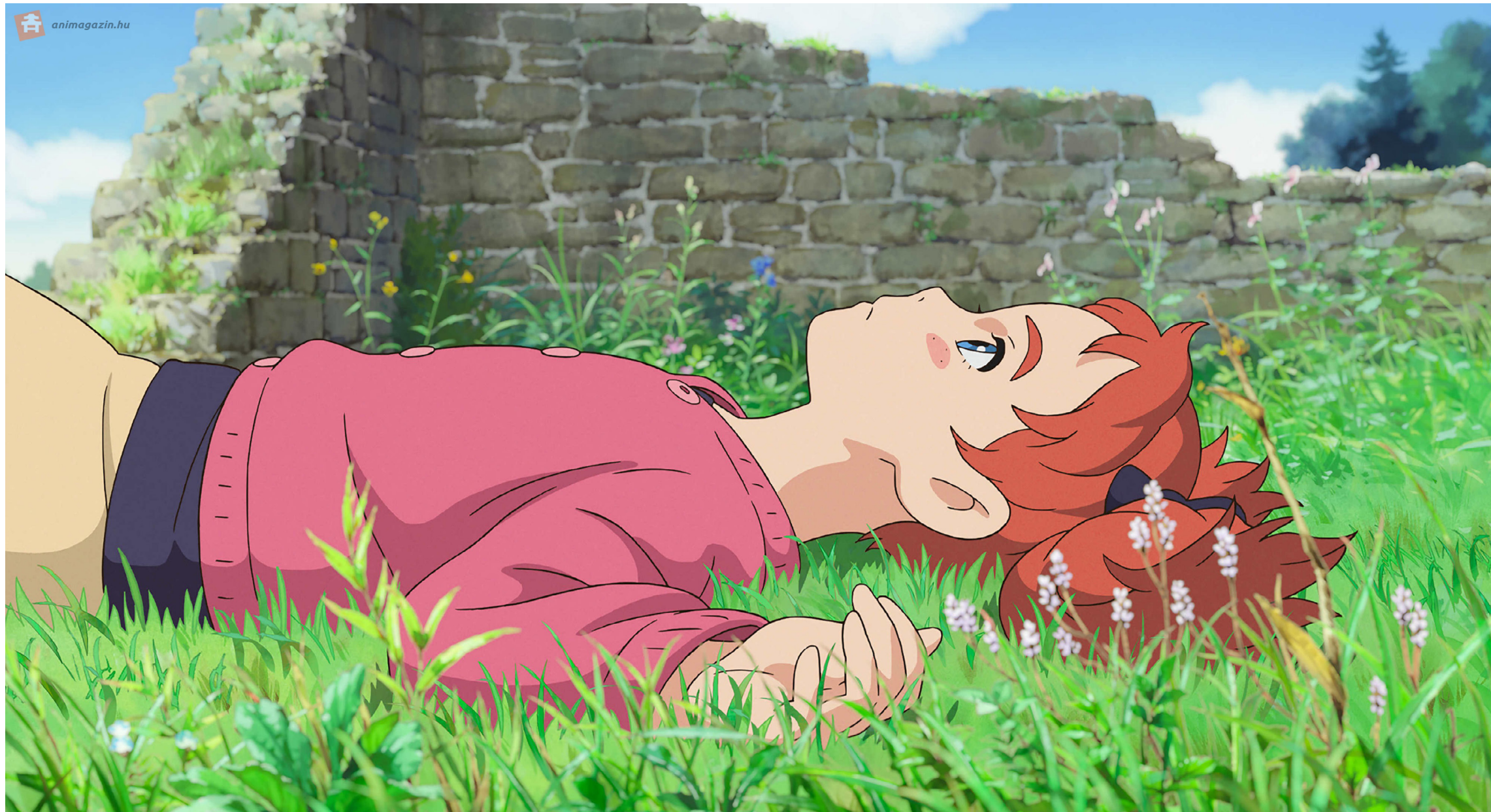
MAL: 7,43

ANN: 7,35

Anidb: 7,23

AJÁNDÉK HÁTTÉRKÉP A VEZÉRCIKKHEZ

MARY TO MAJO NO HANA

Kattints a képre!